વિક્રમ સંવત-૨૦૩૬, શ્રાવણ સુદ-૯, બુધવાર, તા. ૨૦-૮-૧૯૮૦
વચનામૃત-૨૦૦. પ્રવચન નં. ૧૩

વચનામૃત, ૨૦૦ હૈ ન? મૂલ બાત હૈ, પ્રભુ! '**શુદ્ધનયકી અનુભૂતિ...**' મુદ્દેકી રકમકી બાત હૈ, ભાઈ! પ્રથમ સમ્યગ્દર્શન હોને પર શુદ્ધ અનુભૂતિ હોતી હૈ. આત્માકા આનંદ આદિ અનંત ગુણકા વેદન વ્યક્તપનેકે અંશમેં આતા હૈ. '**શુદ્ધનયકી અનુભૂતિ અર્થાત્ શુદ્ધનયકે વિષયભૂત અબદ્ધસ્પૃષ્ટાદિરૂપ...**' જો ૧૫વીં ગાથામેં કહા. જો કોઈ '**અપ્પાણં**' અબદ્ધસ્પૃષ્ટ, અનન્ય, અવ્યક્ત, અસંયુક્ત દેખતા હૈ, વહ જિનશાસનકો દેખતા હૈ. અંતરમેં અનંતઆનંદ (હૈ), ઐસી જો અનુભૂતિ, વહ સર્વ જૈનશાસનકા સાર હૈ. આહાહા..! '**શુદ્ધનયકી અનુભૂતિ અર્થાત્ શુદ્ધનયકે વિષયભૂત અબદ્ધસ્પૃષ્ટાદિરૂપ શુદ્ધ આત્માકી અનુભૂતિ...**' આહાહા..! જહાં બદ્ધસ્પૃષ્ટ-કર્મકે સાથ સંબંધ હી નહીં. ભાવકર્મકે સાથ સંબંધ નહીં હૈ. ઐસી દૃષ્ટિ પર્યાય પરસે ઉઠકર દ્રવ્ય પર અંદર જાતી હૈ, તબ અબદ્ધસ્પૃષ્ટ આદિ અનુભૂતિ હોતી હૈ. આહાહા..! ધર્મકી શુરૂઆત યહાંસે હોતી હૈ.

'**શુદ્ધનયકી અનુભૂતિ અર્થાત્ શુદ્ધનયકે વિષયભૂત અબદ્ધસ્પૃષ્ટાદિ...**' ૧૪વીં ઔર ૧૫વીં ગાથા. ૧૪વીં ગાથામેં સમ્યગ્દર્શનકા વિષય હૈ. ૧૫વીં મેં સમ્યગ્જ્ઞાનકા. જિસે યહ આત્મા અબદ્ધસ્પૃષ્ટ, અનન્ય, અવિશેષ ગુણ-જ્ઞાન, દર્શન, આનંદ ઐસા ભેદ ભી જિસ દૃષ્ટિમેંસે નિકલ જાતા હૈ. તબ વહ આત્માકા ત્રિકાલકા પત્તા લેકર, ત્રિકાલકા-આત્માકા અનુભવ હોતા હૈ. યહ પૂરે જૈનશાસનકા સાર હૈ. આહાહા..! શુરૂઆત યહાંસે હોતી હૈ. જૈનધર્મ કોઈ પક્ષ નહીં હૈ, પ્રભુ! યહ કોઈ સંપ્રદાય નહીં હૈ. યહ તો વસ્તુકા સ્વરૂપ (હૈ), જૈસા વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ ઐસા ભગવાનને જાના, ઐસા વાણીમેં આયા કિ તેરી ચીજ અંદર અબદ્ધસ્પૃષ્ટ હૈ. અબદ્ધ નામ મુક્ત. આહાહા..! ઔર રાગસે ભી સ્પર્શ નહીં. આહાહા..! ઔર ગુણભેદકા ભી સ્પર્શ નહીં. અભેદ ચીજ હૈ, અનુભવમેં આનેવાલી ચીજ હૈ, ઉસમેં ગુણભેદ ભી, પ્રભુ! અનુભવમેં નહીં આતા. ક્યોંકિ ગુણભેદ વિકલ્પ હૈ. આહાહા..! ગુણ હૈં અનંત. અનંતાનંત. ઉસકા એકરૂપ આત્મા, ઉસકા અનુભવ હુઆ. અબદ્ધસ્પૃષ્ટાદિરૂપ શુદ્ધ આત્માકી અનુભૂતિ (હુયી). આહાહા..! પહલી ચીજ યહ હૈ. બાદમેં દૂસરી બાત. વ્રત, નિયમ તો સમ્યગ્દર્શન

હોનેકે બાદ.

જો ચીજ જાનનેમેં આયી કિ યહ અનંત આનંદ, અનંત શાંતિકા સાગર નજરમેં આયા, ઉસમેં સ્થિરતા કરનેકી ચીજ બાદમેં શુરૂ હોતી હૈ. ચારિત્રકી. પહલી ચીજ હી દૃષ્ટિમેં આયી નહીં તો કહાં સ્થિર રહના? કહાં જમના? કહાં રહના? કહાં સ્થિર રહના? જો ચીજ હી દૃષ્ટિમેં આયી નહીં, અનુભવમેં યહ ચીજ આનંદ હૈ, અતીન્દ્રિય આનંદકા રસકંદ હૈ, ઐસા જ્ઞાનમેં જ્ઞેય, પૂર્ણ જ્ઞેય જ્ઞાનમેં વેદનમેં ન આયે, તબતક સ્થિરતા કિસમેં કરની? ચારિત્ર સ્થિરતા હૈ. ચરના હૈ, રમના હૈ. કિસમેં રમના? ચીજ હી જહાં દૃષ્ટિમેં અનુભવમેં આયી નહીં. આહાહા..! પહલે મુદ્દેકી રકમકી બાત હૈ.

મુમુક્ષુ :- મુદ્દેકી બાત હૈ.

ઉત્તર :- મુદ્દેકી બાત હૈ. બહિનને તો સ્વયંકો અંદર હૈ વહ બાત બાહર રખી હૈ. દુનિયાકો બૈઠે, ન બૈઠે, દુનિયા જાને. આહાહા..!

ઉન્હોંને તો બાત રખી કિ અબદ્ધસ્પૃષ્ટાદિરૂપ આત્માકી અનુભૂતિ વહ શુદ્ધનયકે વિષયભૂત હૈ. શુદ્ધનય અર્થાત્ સમ્યક્જ્ઞાન, જો સ્વભાવ સન્મુખ જ્ઞાન (હુઆ), પર્યાય ઔર પર-ઓરસે જિસકી દશા વિમુખ (હુયી), ઉસ દશાકી દિશા અબદ્ધસ્પૃષ્ટકી ઓર જાતી હૈ. આહાહા..! અંતરમેં પૂર્ણાનંદકા નાથ, અપની પર્યાયમેં અનુભવમેં આનેવાલા આયા તો કહતે હૈં કિ ઉસને સર્વ જાના. એગં જાણઇ સવ્વં જાણઇ. ઐસા શબ્દ હૈ, પ્રવચનસારમેં. એક આત્મા હી જાનો ઔર એક આત્માકો જાના કબ કહનેમેં આયે? આહાહા..! અનાદિઅનંત પર્યાયરૂપ આત્મા. અનાદિઅનંત પર્યાયરૂપ આત્મા એક સમયમેં જાનનેમેં આતા હૈ. એક આત્મા જાના ઉસને તીનોં કાલકી પર્યાય અંદર જાની હૈ. આહાહા..! પ્રવચનસારમેં ૪૭-૪૮ ગાથામેં ચલતા હૈ. આહાહા..! કોઈકહે કિ દૂસરેકો ન જાને તો આચાર્ય કહતે હૈં કિ, હમ કહતે હૈં કિ તૂને એકકો તો જાના હૈ કિ નહીં? તૂ તો ત્રિકાલી હૈ. તૂ ત્રિકાલી હૈ, એક સમયમાત્રકા તો હૈ નહીં. તુમકો જાના તો તુમ્હારી તીન કાલકી પર્યાય જાનનેવાલા ઉસમેં આ ગયા. આહાહા..! સમજમેં આયા?

યહાં યહ કહા, '**શુદ્ધનયકે વિષયભૂત અબદ્ધસ્પૃષ્ટાદિરૂપ...**' પાંચ બોલ હૈ ન? પાંચ બોલ. '**શુદ્ધ આત્માકી અનુભૂતિ...**' અબદ્ધસ્પૃષ્ટાદિરૂપ મુક્ત સ્વરૂપ અભેદ મૈં હૂં, ઐસા અંતરમેં અનુભવ હુઆ-અનુભૂતિ હુયી, આનંદકા સ્વાદ આયા. આહાહા..! ઔર પૂર્ણાનંદકા નાથકા પૂર્ણ જિતની ચીજ હૈ, સબકા પર્યાયમેં નમૂના આ ગયા. ક્યા કહા વહ? જિતને અંદર ગુણ હૈં, સંખ્યાસે અનંતાનંત, જહાં સમ્યગ્દર્શન હુઆ, અનુભૂતિ હુયી તો પૂરે આત્માકે ગુણકા એક અંશ વ્યક્ત સબ આ ગયે. એક તો

ત્રિકાલીમેં આ ગયા ઔર સર્વ ગુણકા વ્યક્ત એક અંશ આ ગયા. એકકો જાના તબ કહા જાય કિ ત્રિકાલી એક હૈ, ઐસા જાના તબ ત્રિકાલીકો જાના. કોઈ કહે કિ વર્તમાન હી જાને, ભવિષ્યકા નહીં જાનતે હૈં. (ઉસે પૂછે કિ), તૂ એક હૈ કિ નહીં? તૂ ત્રિકાલીમેં હૈ કિ એક વર્તમાનકાલ હૈ. તીન કાલકો જાનનેવાલા તૂ... ઐસા શબ્દ હૈ વહાં, વહ ચર્ચા બહુત હુયી થી. ઈન્દૌરસે બંસીધરજી આયે થે. શેઠ હુકમીચંદજી આદિ આયે થે.

એકકો જાના ઉસને તીન કાલકો જાના. ક્યોંકિ આત્મા તીન કાલમેં રહનેવાલા હૈ. આહાહા..! ઔર તીન કાલકી પર્યાયકા પિંડ, ઉસે જાના તો તીન કાલકો જાના. ત્રિકાલકી પર્યાય ભી અંતરમેં આ ગયી હૈ. દ્રવ્યકી દૃષ્ટિમેં પર્યાયકી દૃષ્ટિ, પર્યાયદૃષ્ટિ નહીં, પરંતુ પર્યાયકા ભેદ આ ગયા. આહાહા..! સૂક્ષ્મ બાત હૈ, પ્રભુ! યહ કોઈ વિદ્વત્તાકી વસ્તુ નહીં હૈ. યહ કોઈ પંડિતાઈકી ચીજ નહીં હૈ. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- અનુભવકી બાત હૈ.

ઉત્તર :- યહ તો અંતરકી બાતેં હૈ, બાપૂ! બોલનેમેં કોઈ બાત સીખ લે, ઐસી યહ બાત નહીં હૈ. યહ તો અંતર અનુભવકી બાત હૈ. આહાહા..!

જિસને શુદ્ધનયકી અનુભૂતિ અર્થાત્ શુદ્ધનયકે વિષયભૂત અબદ્ધસ્પૃષ્ટાદિરૂપ. સામાન્યપના-ભેદ નહીં, પાંચ બોલ હૈ ન? પર્યાયકા ભેદ નહીં. પાંચ બોલ આયે હૈં ન? ઉસે જાના. '**શુદ્ધ આત્માકી અનુભૂતિ સો સંપૂર્ણ જિનશાસનકી અનુભૂતિ હૈ.**' જિસને આત્માકે અનુભવમેં અનંત આનંદ (જાના), ત્રિકાલીકો જાના ઔર ત્રિકાલીકા એક અંશ વર્તમાન વેદનમેં આયા, વહ ચીજ પૂર્ણ હૈ. યહાં તો નમૂના આયા હૈ. જૈસા અંશ આયા, ઐસી પૂર્ણ ચીજ હૈ. અનંત ગુણકા અંશ વેદનમેં આયા તો અનંત અંશ વ્યક્ત બાહ્યમેં આયા, (ઐસી) અવ્યક્ત પૂર્ણ ચીજ અંદર હૈ. અવ્યક્ત નામ બાહ્ય પર્યાયમેં વહ ચીજ આ નહીં સકતી. આહાહા..!

દ્રવ્ય જો હૈ વહ પર્યાયમેં નહીં આ સકતા. ક્યોંકિ વેદન તો પર્યાયકા હી હોતા હૈ. ધ્રુવકા કભી વેદન હોતા નહીં. આહાહા..! ૧૭૨ ગાથા. અલિંગગ્રહણકે ૨૦ બોલ લિયે હૈં, ઉસમેં ૨૦વે બોલમેં લિયા હૈ કિ ધ્રુવકા અનુભવ નહીં હોતા. ધ્રુવ તો એકરૂપ ટિકનેવાલી ચીજ હૈ. સનાતન ત્રિકાલ એકરૂપ, બિના પલટતી હુયી. ઉસકી દૃષ્ટિ પર્યાય હૈ, પર્યાયમેં જો ઉસકા અનુભવ હુઆ વહ પર્યાયકા વેદન હૈ. ઔર પર્યાયકા વેદન હૈ ઉસકે દ્વારા, નમૂના દ્વારા પૂરી ચીજ ઐસી હૈ, ઐસા પ્રતીતમેં આ ગયા. જિસકા નમૂના આયા નહીં, ઉસકો યહ ચીજ પૂર્ણ ઐસી હૈ, ઉસકી પ્રતીત કહાંસે હોગી? આહાહા..!

યહાં કહા, '**સંપૂર્ણ જિનશાસનકી અનુભૂતિ હૈ.**' જિસને ભગવાન આત્મા ત્રિકાલી વર્તમાનમેં જાનનેમેં આયા ઔર ત્રિકાલીકા નમૂના ભી વર્તમાનમેં આયા.. આહાહા..! યહ પૂર્ણ ચીજ અનાદિઅનંત ઐસી હૈ, ઉસને પૂરે ચૌદહ બ્રહ્માંડકો જાના. સંપૂર્ણ જિનશાસનકી અનુભૂતિ હૈ. '**ચૌદહ બ્રહ્માંડકે ભાવ ઉસમેં આ ગયે.**' બ્રહ્માંડ અર્થાત્ ચૌદ રાજૂ લોક હૈ ન? રાતકો પ્રશ્ન આયા થા કિ ચૌદહ બ્રહ્માંડ યાની ક્યા? ઉસે રાજૂ કહતે હૈં શાસ્ત્ર, ચૌદહ રાજૂ લોક. ચૌદહ રાજૂ લોક લંબા હૈ ન. ચૌદહ બ્રહ્માંડકે ભાવ, એક જાનનેમેં આતા હૈ તો સબ જાનનેમેં આતા હૈ, ઐસા પ્રવચનસારમેં ૪૭-૪૮ ગાથામેં હૈ. યહાં તો ઈતના શબ્દ લિયા. આહાહા..! '**ચૌદહ બ્રહ્માંડકે ભાવ ઉસમેં આ ગયે.**' યહ આત્મા ઐસા હૈ, ઐસે હી અનંત આત્મા હૈં, ઔર ઉસસે વિપરીત અનંત જડ ભી અનુભૂતિકી શક્તિસે રહિત હૈ, ઐસા ચૌદહ બ્રહ્માંડકા ખ્યાલ ઉસમેં આ ગયા. આહાહા..! કઠિન બાત હૈ, પ્રભુ! યહ કો પંડિતાઈકી ચીજ નહીં હૈ. અંતરકી ચીજ હૈ. વ્યવહાર પર વજન દે, (લેકિન) વ્યવહાર તો હેય હૈ. કથનમાત્ર ... હૈ. કથનમાત્ર કહે બિના સમજે નહીં, ઐસા તો આવે શાસ્ત્રમેં. પહલે ૮વીં ગાથામેં આયા ન? કિ આત્મા કહા ગુરુને, શિષ્યને સુના. પહલે દૃષ્ટાંતમેં આયા કિ બ્રાહ્મણને સ્વસ્તિ કહા. બ્રાહ્મણ આયા કોઈ, (ઉસને) સ્વસ્તિ (કહા). સુનનેવાલા સમજા નહીં તો ટગ-ટગ, ટગ-ટગ દેખતા રહા. વિરોધ ન કિયા, અનાદર ન કિયા. સમજમેં નહીં આયા. સમજમેં નહીં આયા તો અનાદર ન કિયા. ઐસા પાઠ આતા હૈ. ટગ-ટગ દેખતા હૈ. સ્વસ્તિ ક્યા? ક્યા કહતે હૈં? બાદમેં જબ ઉસકા સ્પષ્ટીકરણ કિયા, પ્રભુ! સ્વસ્તિકા અર્થ સ્વ-તેરા સ્વ ઉસકા અસ્તિ, જૈસી ચીજ હૈ ઐસા તેરા કલ્યાણ હો. આહાહા..! સ્વ તેરી જૈસી અસ્તિ હૈ, ઉસકા તુજે અનુભવ હો. યહ સ્વસ્તિકા અર્થ હૈ. તો સુનનેવાલેકી આંખમેં આંસૂ આ ગયે. ઓહોહો..! યહ બાત!

ઐસે ગુરુને આત્મા કહા, સુના. પરંતુ આત્મા જાના નહીં કિ ક્યા હૈ ઔર અનાદર નહીં કિયા કિ આત્મા-આત્મા ક્યા કરતે હો? દૂસરી બાત તો લો. ઐસા કુછ નહીં (કિયા). આત્મા કહા તો સુનનેમેં ટગ-ટગ દેખને લગા. ઐસા પ્રશ્ન નહીં હુઆ કિ સાહબ! આત્માકે સિવા દૂસરી બાત તો કરો પહલે પુદ્ગલકી, છઃ દ્રવ્યકી, દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રકી. ઐસા પ્રશ્ન કિયા નહીં. ગુરુને આત્મા કહા તો વિનયવંત શિષ્ય ટગ-ટગ દેખતા હૈ. સમજા નહીં. આત્મા ક્યા, સમજા નહીં. ઉસકા ઉત્તર કહા, પ્રભુ! કહનેવાલેને કહા અથવા દૂસરેને કહા, ઐસા પાઠ હૈ. દૂસરેને અથવા કહનેવાલેને કહા, આત્મા દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો વહ આત્મા. બસ. દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો. વહ સમ્યગ્દર્શન નિર્મલ. નિશ્ચય સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રકો પ્રાપ્ત કરે વહ

આત્મા. ઈતના વ્યવહાર કથનીમેં આયા. અંદરમેં ભેદ નહીં હૈ, વસ્તુમેં ભિન્ન નહીં હૈ. દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અભેદ આત્મામેં હૈ. પરંતુ કથનીમેં ભેદ કરકે આયા તો કથની તો જડકી હૈ. આહાહા..! પરંતુ વહ કથની આતી હૈ. પરંતુ ઉસ કથનીકો સમજમેં આતા નહીં. ક્યોંકિ વહ તો જડ હૈ. આહાહા..! બાદમેં ટગ-ટગ દેખતા હૈ. ઉસને કહા તો ઉત્તર યહ કહા.

પ્રભુ! તેરા આત્મા અંદર ત્રિકાલી હૈ. દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો વહ આત્મા. રાગકો પ્રાપ્ત હો, વ્યવહાર રત્નત્રયકો પ્રાપ્ત હો વહ આત્મા, ઐસા કહા હી નહીં. આહાહા..! અભી તો પ્રથમ શિષ્ય હૈ, આત્માકા અર્થ સમજતા નહીં. ઉસકો ભી યહ કહા. આહાહા..! જૈનશાનસકી ઉત્કૃષ્ટતા અલૌકિક હૈ. જગતમેં તો કહીં નહીં હૈ. વીતરાગ પરમાત્માકે સિવા, તીન લોકકે નાથ સર્વજ્ઞદેવ વિરાજતે હૈં પ્રભુ. કુંદકુંદાચાર્ય વહાં ગયે થે, આઠ દિન રહે થે. સુનકર આયે ઔર યહ શાસ્ત્ર બનાયા. આત્મા કહકર, દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રકો પ્રાપ્ત કરે વહ આત્મા, ઐસા બનાયા. વહ વ્યવહાર હૈ, વહ ભી વ્યવહાર હૈ. રાગ દયા, દાન, વ્રત વ્યવહારકી બાત તો લી હી નહીં. પંડિતજી! યહ બાત લી હી નહીં.

માત્ર પ્રભુ અંતરમેં દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર જો સ્વભાવ હૈ, વહ વ્યક્તપને પર્યાયમેં જાનનેંમેં આયા ઔર ઉસકે દ્વારા આત્મા જાનનેમેં આતા હૈ. ઈતના વ્યવહાર આયે બિના રહતા નહીં. ફિર ભી આચાર્ય કહતે હૈં, મૈંને ઐસા કહા, દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રકો પ્રાપ્ત કરે વહ આત્મા. પ્રભુ! મૈં કહતા હૂં, વહાં પાઠ હૈ, યહ બાત મુજે ભી અનુસરણ કરનેલાયક નહીં હૈ ઔર તુજે ભી અનુસરણ કરનેલાયક નહીં હૈ. આહાહા..! હૈ ન? હૈ અંદર. મૈં કહતા હૂં, પ્રભુ! મુજે અનુસરણ કરનેલાયક નહીં હૈ. દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો વહ આત્મા, ઐસા મુજે ભી અનુસરણ કરનેલાયક નહીં હૈ. તીનકો છોડકર આત્માકા અનુસરણ કરના હી મેરી ચીજ હૈ. ઔર તુજે ભી મૈંને ભેદ કરકે સમજાયા, તુજે ભી વહ ભેદ અનુકરણ કરનેલાયક નહીં હૈ. આહાહા..! ઐસા પાઠ હૈ. મુજે ઔર તુજે, જો વ્યવહાર કહા વહ અનુસરણીય નહીં હૈ, અનુસરણીય નહીં હૈ, અનુકરણીય નહીં હૈ. જો કહતે હૈં વહ કરનેલાયક નહીં હૈ. અનુસરણયી નહીં હૈ. કહતે હૈં ઉસકા વર્ણન કરના નહીં. આહાહા..! પહલે શબ્દમેં (ઐસા કહા). સમયસાર, ૮વી ગાથા. '**ज ह णवि सक्कमणज्जो अणज्जभासं**'. આહાહા..!

વૈસે યહાં કહતે હૈં, જિસે આત્માકી અનુભૂતિ (હુયી)... પ્રવચનસારમેં ભી ઐસા લિયા હૈ કિ તૂ ઐસા માને કિ તીન કાલકો ન જાન સકે. તો મૈં પૂછતા હૂં કિ તૂ તીન કાલમેં હૈ કિ નહીં? તૂ તુજે જાનતા હૈ તો તીન કાલ જાના હૈ યા નહીં?

તુમકો જાના તો ઉસમેં તીન કાલ આયા કિ નહીં? આહાહા..! આચાર્યોંકી તો બલિહારી હૈ. બહુત સંક્ષિપ્ત શબ્દોંમેં અંતરકી અનુભવકી બાતેં રખી હૈ. યહાં કહતે હૈં, '**આત્માકી અનુભૂતિ સો સંપૂર્ણ જિનશાસનકી અનુભૂતિ હૈ. ચૌદહ બ્રહ્માંડકે ભાવ ઉસમેં આ ગયે.**' આહાહા..! એક આત્મા ઐસા જાના તો અનંત આત્મા ઐસે હૈં ઔર ઉસસે-આત્માસે રહિત અનાત્મા ભી જડ અનંત હૈં. અસ્તિકા જહાં ભાન હુઆ તો નાસ્તિકા ભી જ્ઞાન આ ગયા. આહાહા..! મેરેમેં અનંત આત્માકી નાસ્તિ હૈ ઔર અનંત જડકી ભી નાસ્તિ હૈ. વહ ભી મેરેમેં અસ્તિ હૈ. પરકી નાસ્તિ મેરેમેં અસ્તિ હૈ. આહાહા..! સમજમેં આયા?

યહાં કહતે હૈં, '**ચૌદહ બ્રહ્માંડકે ભાવ ઉસમેં આ ગયે.**' અનુભૂતિ હુયી ઉસમેં ચૌદહ બ્રહ્માંડકે ભાવ આ ગયે. આહાહા..! કઠિન પડે, પ્રભુ! પ્રભુ! તૂ ત્રિકાલી હૈ ન. એક સમયકા નહીં હૈ. ત્રિકાલી હૈ ઔર અનંત ગુણકા પિંડ હૈ. ઉસે જહાં જાના... દૂસરી ચીજ ભી હૈ, મૈં એક હી હૂં ઐસા જ્ઞાનમેં નહીં, જ્ઞાનમેં તો સ્વપરપ્રકાશક સ્વભાવ હૈ. તો સ્વકા ઔર પરકા જ્ઞાન ઉસમેં આ જાતા હૈ. આહાહા..! સમ્યગ્દૃષ્ટિકે જ્ઞાનમેં ભી અવ્યક્તપને ભી સ્વપરપ્રકાશક તો આ જાતા હૈ. પૂરા પ્રત્યક્ષ કેવલી દેખે એસે નહીં. મૈં હૂં, દૂસરી ચીજ ભી હૈ લેકિન મેરેમેં નહીં હૈ. આહાહા..! એક આત્માકા જ્ઞાન હોનેસે ચૌદહ બ્રહ્માંડકા જ્ઞાન હો ગયા. ચૌદહ બ્રહ્માંડકા નાથ જિસકે હાથમેં-અનુભવમેં આ ગયા, ઉસે ક્યા ક્ષતિ રહી? આહાહા..! પ્રથમ તો યહ કરનેકી ચીજ હૈ, પ્રભુ! ઈસકે બિના સબ વ્યર્થ હૈ. બિના એકકે શૂન્ય હૈ. લાખ શૂન્ય લિખે તો એક નહીં હો જાતા. આહાહા..! એકકે બાદ શૂન્ય લિખે તો દસ હો જાય. વૈસે અનુભવ હોનેકે બાદ સ્વરૂપમેં સ્થિરતા કરે તો ચારિત્ર હો જાય. સમજમેં આયા? અંતરકી દૃષ્ટિકે અનુભવ બિના સ્થિરતા ભી હોતી નહીં, દૃષ્ટિ ભી હોતી નહીં. આહાહા..!

'**મોક્ષમાર્ગ...**' ભી ખ્યાલમેં આ ગયા, કહતે હૈં. જહાં આત્માકી અનુભૂતિ હુયી.. આહાહા..! વહી મોક્ષમાર્ગ હૈ. ભલે ચૌથે ગુણસ્થાનમેં લિયા. સમયસારમેં ૧૪વીં ગાથા સમકિતીકી હી લિખી હૈ, ચૌથે ગુણસ્થાનકી હી લી હૈ. ૧૫વી ભી સમકિતીકી હી લી હૈ. આત્માકો જાના (ઉસને) જૈનશાસન જાન લિયા. જૈનશાસનકા જો અંદર મર્મ થા, ત્રિકાલમેં અનંત ગુણ (હૈં), ઐસા જો દ્રવ્યકા મર્મ થા, ઐસા ભાન હુઆ તો ચૌદહ બ્રહ્માંડકા ભાવ આ ગયા. આહાહા..! સમજમેં આયા?

યહાં તો બહિન કહતે હૈં, મોક્ષમાર્ગ ભી જાન લિયા. આહા..! અનુભૂતિ હુયી તો મોક્ષકા માર્ગ યહી હૈ, (ઐસા જાન લિયા). આહા..! અતીન્દ્રિય આનંદકા વેદન હી મોક્ષકા માર્ગ હૈ. ઔર અતીન્દ્રિય આનંદકી પૂર્ણતા મોક્ષ હૈ. આહા..! આત્માકી

અનુભૂતિમેં મોક્ષમાર્ગકા ભી જ્ઞાન હો ગયા. અરે..! કેવલજ્ઞાનકા ભી જ્ઞાન હો ગયા. આહાહા..! ક્યોંકિ એક સંપૂર્ણ ચીજ પડી હૈ, ઉસમેંસે નમૂનામાત્ર પ્રગટ વ્યક્તિ આયી હૈ, પૂર્ણ પડા હૈ તો ઉસકા નમૂના આયા. તો જબ પૂર્ણમેંસે પૂર્ણ પ્રગટ હોગા, પૂર્ણમેંસે પૂર્ણ પ્રગટ હોગા કેવલજ્ઞાન. અનુભૂતિમેં કેવલજ્ઞાનકા ભી જ્ઞાન આ ગયા. આહાહા..!

ઔર '**મોક્ષ...**' ઉસકા જ્ઞાન ભી આ ગયા. ક્યોંકિ અબદ્ધસ્પૃષ્ટ હૈ વહ મુક્ત હૈ. આત્મા મુક્ત હૈ. પૂર્ણ મુક્ત હો જાયગા, વહ તો ઉસમેં આ ગયા. પર્યાયમેં પૂર્ણ મુક્ત હો જાયગા. દ્રવ્ય મુક્ત હૈ. દ્રવ્યકા ભાન હુઆ તો પર્યાયમેં મુક્ત હો જાયગા. ક્યોંકિ મુક્તકી પરિણતિ મુક્ત હોગી. આહાહા..! તો મોક્ષકા જ્ઞાન ભી ઉસમેં આ ગયા. '**ઇત્યાદિ સબ જાન લિયા.**' ઇત્યાદિ સબ જાન લિયા. આહાહા..! તીન પંક્તિમેં બહુત ભરા હૈ. આહાહા..! ઇત્યાદિ. મોક્ષ ઇત્યાદિ. આદિસે લેકર સબ જાન લિયા. આહા..! પર્યાયકા જ્ઞાન હો ગયા, ગુણકા જ્ઞાન હો ગયા. પ્રગટ હુયી પર્યાય, પ્રગટ શક્તિમેંસે હુયી હૈ તો શક્તિ-ગુણ હૈ ઔર એક હી પર્યાય નહીં હુયી, અનંતી આયી હૈ. અનંત ગુણ જો હૈં, અનંત ગુણકા એકરૂપ દ્રવ્ય ભી હૈ. અનંત ગુણકા રૂપ એક દ્રવ્ય ભી હૈ. દ્રવ્યકા જ્ઞાન, ગુણકા જ્ઞાન, પર્યાયકા જ્ઞાન ભી આ ગયા. આહાહા..! '**ઇત્યાદિ સબ જાન લિયા.**'

'**સર્વ ગુણાંશ સો સમકિત**'. યહ શ્રીમદ્કા વાક્ય હૈ. સર્વ ગુણાંશ. જિતને અનંત.. અનંત.. અનંત.. અનંત.. ગુણ ભગવાન આત્મામેં સંખ્યાસે હૈં, સબકા એક અંશ સમકિતમેં પ્રગટ હોતા હૈ. અપને મોક્ષમાર્ગ પ્રકાશકમેં રહસ્યપૂર્ણ ચિઠ્ઠીમેં ટોડરમલજીને લિયા હૈ. વહાં ઐસા શબ્દ લિયા હૈ, યહાં શ્રીમદ્ને સર્વગુણાંશ સો સમકિત કહા હૈ, ઉન્હોંને ઐસા લિયા હૈ કિ જ્ઞાનાદિ એકદેશ સર્વ પ્રગટ હોતે હૈં. ચિઠ્ઠીમેં હૈ. જ્ઞાનાદિ જિતને ગુણ હૈં, ઉન સબકા એક અંશ પ્રગટ હોતા હૈ. ઔર કેવલજ્ઞાનમેં જ્ઞાનાદિ પૂર્ણ પ્રગટ હોતે હૈં. દો લેખ હૈ. ચિઠ્ઠીમેં દોનોં લેખ હૈ. રહસ્યપૂર્ણ ચિઠ્ઠી. આહાહા..! અરે..! પ્રભુકા એક વાક્ય ભી કિતના રહસ્યયુક્ત હૈ! હિન્દી આતા હૈ કિ નહીં?

'**સર્વ ગુણાંશ સો સમકિત' અનંત ગુણોંકા અંશ પ્રગટ હુઆ;...**' આહા..! સમ્યગ્દર્શન અર્થાત્ સત્ય દર્શન. અર્થાત્ જિતના સત્ય હૈ, જિતના પરમ સત્ય હૈ, ઉન સબકા એક અંશ પર્યાયમેં આતા હૈ. ઉસકા નામ સમકિત કહનેમેં આતા હૈ. વહ અંશ જ્ઞાન હુઆ. અંશકા જ્ઞાન હોનેસે પૂર્ણ આત્માકા જ્ઞાન ભી હો ગયા. બીજકા જ્ઞાન હોનેસે, બીજ સમજે? દૂજ. દૂજ લિખા હૈ? દૂજકો દિખાતી હૈ, લેકિન આકાર ભી હૈ ઉસમેં. દૂજકે દિન ભી પૂર્ણ આકાર દિખતા હૈ. દેખા હૈ ચંદ્ર? દૂજ ઇતની

હૈ, પરંતુ પૂરા આકાર-પૂર્ણકા આકાર ભી સાથમેં દિખતા હૈ. ભલે ખુલા નહીં હૈ, આકાર દિખતા હૈ. આહાહા..!

ઐસે સમ્યગ્દર્શનમેં પૂર્ણ ચીજ હૈ, પરંતુ પૂર્ણ ચીજ ક્યા હૈ, ઉન સબકા જ્ઞાન અંદર આતા હૈ. આહાહા..! સમ્યગ્દર્શન ઔર અનુભૂતિ કોઈ અલૌકિક ચીજ હૈ! ભલે ગૃહસ્થાશ્રમમેં હો, રાજપાટ ધંધા, ચક્રવર્તીકા રાજ કરે, ફિર ભી અનુભૂતિ હોતી હૈ. આહાહા..! ઔર દ્રવ્યલિંગી સબ છોડકર બૈઠે ઔર નૌંવી ગ્રૈવેયક અનંત બૈર (ગયા). ઐસી ક્રિયાકાંડ કી કિ ચમડી નિકાલકર નમક છિડકે તો ભી ક્રોધ ન કરે, ઐસી ક્રિયા કી, લેકિન એક ભી અંશ આત્માકા નહીં જાના. સબ પુણ્યકી ક્રિયા, ઝહરકી ક્રિયા, સબ ઝહરકે ખ્યાલે હૈં. આહાહા..! મોક્ષ અધિકારમેં હૈ, વિષકુંભ. મોક્ષ અધિકાર. શુભભાવ વિષકુંભ હૈ, ઐસા લિખા હૈ. ઝહરકા ઘડા હૈ. વિષકુંભ. ભગવાન અમૃતકુંભ. આહાહા..! અતીન્દ્રિય આનંદકા નાથ અમૃતકા સાગર હૈ ઔર યહ પુણ્યાદિ હૈ.. આહાહા..! દરિયા નહીં કહા, ઝહરકા ઘડા કહા. એક સમયકી પર્યાય હૈ ન. સમયકી પર્યાય હૈ.

મુમુક્ષુ :- યહાં તો ઝહરકા ઘડા હૈ, વહાં અમૃતકા દરિયા હૈ.

ઉત્તર :- દરિયા. ભગવાન અમૃતકા દરિયા હૈ. યહ એક અમૃતકા અંશ હૈ. તો ઈસ અંશ દ્વારા પૂરે અંશીકા ખ્યાલ આયા. અંશકે ખ્યાલમેં પૂરે અંશીકા (ખ્યાલ આ ગયા). જૈસે દૂજકો દેખનેસે દૂજકા ખ્યાલ ઔર પૂર્ણ આકાર ઐસા હૈ, આજ ઐસી (કલા) હૈ, વહ સબ જ્ઞાન હો ગયા. આહાહા..! અરે..! સબ અંશ તો પ્રગટ હુઆ, '**સમસ્ત લોકાલોકકા સ્વરૂપ જ્ઞાત હો ગયા.**' ઈસ જાતિસે જાતકી જહાં છાપ અંદરમેં પડી, આહાહા..! તો '**સમસ્ત લોકાલોકકા સ્વરૂપ જ્ઞાત..**' હોતા હૈ. યહ જ્ઞાન ઈતના હૈ તો પૂર્ણ લોકાલોક હૈ ઔર પૂર્ણ જ્ઞાન ભી હૈ, ઉસકા જ્ઞાન હો જાતા હૈ. આહાહા..!

'**જિસ માર્ગસે યહ સમ્યક્ત્વ હુઆ...**' જિસ માર્ગસે અર્થાત્ અંતર્મુખસે ભગવાન અનંત ગુણકા પિંડ પૂર્ણરૂપ જહાં બીજ પડા હૈ, '**જિસ માર્ગસે સમ્યક્ત્વ હુઆ,...**' ઈસ માર્ગસે સમકિત હુઆ. અંતર્મુખ દૃષ્ટિસે પૂર્ણાનંદકે નાથકો દૃષ્ટિમેં લિયા તો સમ્યગ્દર્શન હુઆ. '**ઉસી માર્ગસે મુનિપના...**' આહાહા..! જિસ માર્ગસે આત્મજ્ઞાન હુઆ, ઉસી માર્ગસે મુનિપના હોગા. મુનિપના કોઈ ક્રિયાકાંડસે હોગા ઐસા નહીં. ઐસા કહતે હૈં. આહાહા..! કઠિન બાત હૈ, ભાઈ! ૨૦૦ નંબરકા વચનામૃત હૈ. પૂર્ણ.. પૂર્ણ. આહા..! '**જિસ માર્ગસે યહ સમ્યક્ત્વ હુઆ, ઉસી માર્ગસે મુનિપના...**' આહાહા..! અંતર આનંદકે આશ્રયસે સમકિતકી પ્રતીતિ હુયી, ઉસકે આશ્રયસે મુનિપના ઉત્પન્ન હોતા હૈ. ચારિત્રકી દશા, વીતરાગકી દશા, પંચમ ગુણસ્થાનકી દશા, છઠ્ઠે ગુણસ્થાનકી

દશા, જિસ માર્ગસે સમકિત હુઆ, ઉસી માર્ગસે યહ મુનિપના આદિ હોતા હૈ. માર્ગ કોઈ દૂસરા નહીં હૈ. આહાહા..! '**મુનિપના ઔર કેવલજ્ઞાન હોગા...**' ઉસી માર્ગસે મુનિપના ભી હોગા ઔર કેવલજ્ઞાન ભી હોગા. આહાહા..!

કેવલજ્ઞાન તો પર્યાય હૈ ન? અંશ હૈ. પૂરા અંશી દૃષ્ટિમેં આયા, યહી માર્ગ હૈ, દૃષ્ટિમેંસે-વસ્તુમેંસે કેવલ નામ પૂર્ણ દશા પ્રગટ હોગી. ઐસા કેવલજ્ઞાન સ્વકે આશ્રયસે હોગા. મુનિપના સ્વકે આશ્રયસે હોગા. સ્વાશ્રયસે ધર્મ, પરાશ્રયસે અધર્મ. વીતરાગકે દો સિદ્ધાંત. અષ્ટપાહુડમેં હૈ. '**પરદવ્વાદો દુગ્ગઇ સદવ્વા હુ સુગ્ગઇ**' ઐસા પદ હૈ. જિતને પરદ્રવ્ય હૈં, ઉસકા લક્ષ્ય કરનેસે રાગ હી હોગા. '**સદવ્વા હુ સુગ્ગઇ**'. સ્વદ્રવ્યકે આશ્રયસે તેરી ગતિ હોગી. આહાહા..! ઐસા માર્ગ હૈ. ઉસકા સાધન? સાધન-બાધન હોગા કિ નહીં? યહ સાધન. વ્યવહાર ઉપચારસે પૂર્ણતા ન હો તો રાગકી મંદતા હોતી હૈ. ઉપચારસે સાધન કહનેમેં આતા હૈ. યથાર્થ તો સ્વદ્રવ્યકે આશ્રયસે સમ્યક્ ઉત્પન્ન ઉઆ, સ્વદ્રવ્યકે આશ્રયસે મુનિપના ઔર સ્વદ્રવ્યકે આશ્રયસે કેવલજ્ઞાન. આહાહા..!

'**ઐસા જ્ઞાત હો ગયા. પૂર્ણતાકે લક્ષ્યસે પ્રારંભ હુઆ;...**' ક્યા હુઆ? પૂર્ણતાકે લક્ષ્યસે. પૂર્ણ સ્વરૂપ જો ભગવંત, ઉસકે લક્ષ્યસે પ્રારંભ હુઆ હૈ. શુરૂઆત યૂં હુયી હૈ. પૂર્ણતાકે લક્ષ્યસે શુરૂઆત હુયી હૈ. '**ઈસી માર્ગસે દેશવિરતિપના,...**' આહાહા..! ઈસી ઉપાયસે આત્મામેં પંચમ ગુણસ્થાન-શ્રાવકપના (આયેગા). આત્માકે આશ્રયસે સમ્યગ્દર્શન હુઆ, ઐસે પંચમ ગુણસ્થાન આત્માકે આશ્રયસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. આહાહા..! કોઈ ક્રિયાકાંડકે આશ્રયસે પંચમ ગુણસ્થાન નહીં હોતા. ક્રિયાકાંડ હોતા હૈ, ભૂમિકા અનુસાર રાગકી મંદતા, ક્રિયા હોતી હૈ. પરંતુ હેય હૈ. '**ઈસી માર્ગસે દેશવિરતિપના...**' આહાહા..! સ્વદ્રવ્યકે આશ્રયસે શ્રાવકપના (આતા હૈ). ઉસકો શ્રાવક કહતે હૈં. સંપ્રદાયમેં જન્મ હુઆ ઔર કોઈ વ્રતાદિ લે લિયે, તો શ્રાવક હૈ, ઐસા જૈનમાર્ગમેં હૈ નહીં. આહાહા..!

જૈનમાર્ગમેં '**ઈસી માર્ગસે દેશવિરતિપના...**' આત્માકે અવલંબનસે હોતા હૈ. જૈસે સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન આત્માકે અવલંબનસે હુઆ, વૈસે પંચમ ગુણસ્થાન આત્માકે અવલંબનસે, આનંદકે અવલંબનસે (હોતા હૈ). સમ્યગ્દર્શન તો અવલંબનસે હુઆ હી હૈ, ઈસસે વિશેષ અવલંબન લેનેસે પંચમ ગુણસ્થાન હોતા હૈ. જઘન્ય અવલંબન લેનેસે સમકિત, મધ્યમ અવલંબન લેનેસે પંચમ, છઠ્ઠા આદિ, ઉત્કૃષ્ટ અવલંબન લેનેસે કેવલજ્ઞાન. આહાહા..! ઐસી બાત હૈ. '**દેશવિરતિપના, મુનિપના, પૂર્ણ ચારિત્ર એવં કેવલજ્ઞાન-સબ પ્રગટ હોગા.**' ઈસ માર્ગસે. દૂસરા કોઈ માર્ગ હૈ નહીં. આહાહા..!

'**નમૂના દેખનેસે પૂરે માલકા પતા ચલ જાતા હૈ.**' દૃષ્ટાંત દેતે હૈં. નમૂના દેખનેસે... રૂઈકી બડી ગાંઠ હોતી હૈ ન? ક્યા કહતે હૈં? રૂઈકા ગોલા. ૨૫-૨૫ મણ. ઉસકા નમૂના બતાયે કિ ઈસ જાતકા હૈ. ગાંઠ ઈસ જાતકી હૈ. કિમત દેની હૈ તો યહ કિમત હૈ. પૂરી ગાંઠ નહીં દેખતે, ઉસકા નમૂના દેખે કિ પૂરી ગાંઠ ઐસી હૈ. ઐસે '**નમૂના દેખનેસે પૂરે માલકા પતા ચલ જાતા હૈ.**' આહાહા..! એક સમ્યગ્દર્શનકી પર્યાય હુયી તો અંદર શ્રદ્ધાગુણ પૂર્ણ હૈ ઐસા પતા લગતા હૈ. આનંદકા અંશ હુઆ તો અંદર પૂર્ણાનંદ હૈ ઉસકા પતા લગ જાતા હૈ. શાંતિ પ્રગટ હુયી-ચારિત્રકા અંશ તો અંતરમેં પૂર્ણ શાંતિ ગુણમેં ભરી હૈ ઐસા પતા લગ જાતા હૈ. ઐસે વીર્યકા અંશ પ્રગટ હુઆ. વર્તમાન નિર્મલ ગુણકી પર્યાયકી રચના કરનેવાલેકો વીર્ય કહતે હૈં. સ્વરૂપકી રચના કરનેવાલેકો વીર્ય કહતે હૈં. ૪૭ શક્તિમેં આ ગયા હૈ. સમયસાર, ૪૭ (શક્તિમેં) યહ શબ્દ હૈ. સ્વરૂપકી રચના કરે સો વીર્ય. આહાહા..! અપના સ્વરૂપ શુદ્ધ ચૈતન્યઘન આનંદકંદ હૈ, ઉસમેં જો રચના પર્યાયમેં નિર્મલતા કરે ઉસકા નામ વીર્ય (હૈ). આહાહા..! ઔર રાગકી રચના કરે, વહ તો અતિ સ્થૂલ (હૈ). સમ્યગ્દર્શન બિના શુભભાવકો તો નપુંસકતાકી ઉપમા દી હૈ. દો જગહ હૈ-પુણ્ય-પાપ ઔર અજીવ અધિકારમેં, સમયસાર. આહાહા..!

યહાં કહતે હૈં કિ, પૂર્ણતાકે લક્ષ્યસે પ્રારંભ હુઆ, ઉસસે સબ પ્રગટ હોગા. '**નમૂના દેખનેસે પૂરે માલકા પતા ચલ જાતા હૈ. દૂજકે ચંદ્રકી કલા દ્વારા...**' દેખો! દૃષ્ટાંત દિયા. '**દૂજકે ચંદ્રકી કલા દ્વારા પૂરે ચંદ્રકા ખ્યાલ આ જાતા હૈ.**' પૂરા ચંદ્ર દેખા. ઉસકી ... દેખા. વિકાસ કિતના હૈ, અવરોધ કિતના હૈ, પૂર્ણ કિતના હૈ, તીનોં દિખનેમેં આતા હૈ. આહા..! ઐસે સમ્યગ્દર્શન હુઆ તો વિકાસ કિતના હુઆ, કિતના વિકાસ બાકી હૈ, વિકાસમેં અવરોધ કિતના હૈ, ઉસકા સબ જ્ઞાન હો જાતા હૈ. સબ અપને કારણસે અવરોધ હૈ, કોઈ કર્મકે કારણસે નહીં. કોઈ પરદ્રવ્યસે આત્મામેં કુછ હોતા હૈ, બિલકૂલ નહીં. આહાહા..! અનાદિઅનંત આત્માકી પર્યાય આત્માસે હોતી હૈ. વિકારી, અવિકારી, મિથ્યાત્વ યા કેવલ.

'**ગુડકી એક ડલીમેં પૂરી ગુડકી પારીકા પતા લગ જાતા હૈ.**' ગુડ.. ગડ. એક કણિકામેં પૂરા ગુડ કૈસા હૈ, પારી, ગુડકી પૂરી પારી હોતી હૈ, ઉસમેં એક કણિકાસે પારી ખ્યાલમેં આ જાતી હૈ. ઐસે ખ્યાલમેં આ જાતા હૈ. '**વહાં (દૃષ્ટાંતમેં) તો ભિન્ન-ભિન્ન દ્રવ્ય હૈં...**' ક્યા કહતે હૈં? યહાં તો ભિન્ન-ભિન્ન દ્રવ્ય હૈ. ગુડ એક દ્રવ્ય નહીં. આહાહા..! જૈસે ચંદ્રમા ભી એક પરમાણુ નહીં હૈ. એક દ્રવ્ય નહીં. ચંદ્રમામેં તો અનંત પરમાણુ હૈ. ગુડકી એક કણિકામેં અનંત પરમાણુ હૈં. યહાં કહતે

હૈં, '**વહાં (દૃષ્ટાંતમેં) તો ભિન્ન-ભિન્ન દ્રવ્ય હૈં ઔર યહ તો એક હી દ્રવ્ય હૈ.**' યહ ભગવાન તો એક હી દ્રવ્ય હૈ. આહાહા..! વહ તો અનંત દ્રવ્યમેંસે દૂજકા દિખાવ હો, ગુડકા નમૂના હો, વહ અનંત પરમાણુ હૈં, એક પરમાણુ નહીં હૈ. આહાહા..! ઈસમેં તો એકમેં સબ આતા હૈ. એક હી ભગવાન આત્મા... આહાહા..! અપની પર્યાયમેં અકેલે આત્મદ્રવ્યસે પ્રગટ હોતા હૈ, અકેલે આત્માકે આશ્રયસે મુનિપના હોતા હૈ, એકકે આશ્રયસે કેવલજ્ઞાન હોતા હૈ. મોક્ષ તો હોતા હી હૈ. આહાહા..!

'**વહાં (દૃષ્ટાંતમેં) તો ભિન્ન-ભિન્ન દ્રવ્ય હૈં ઔર યહ તો એક હી દ્રવ્ય હૈ.**' આત્મા. ક્યા કહા? દૂજમેં તો અનંત પરમાણુકા પ્રકાશ હૈ. એક પરમાણુકા નહીં. વૈસે ગુડકી કણિકામેં અનંત પરમાણુકા સ્કંધ હૈ. ઐસા આત્મામેં નહીં હૈ. આહાહા..! યહ તો દૃષ્ટાંત દિયા હૈ. આત્મ ભગવાન એક હી વસ્તુ અખંડાનંદ પ્રભુ હૈ. આહાહા..! '**યહ તો એક હી દ્રવ્ય હૈ. ઈસલિયે સમ્યક્ત્વમેં ચૌદહ બ્રહ્માંડકે ભાવ આ ગયે.**' આહાહા..! એક દ્રવ્યકા ભાન હુઆ... અધિકાર બહુત અચ્છા આ ગયા હૈ. બહિનને તો ઉસ વક્ત બોલા થા. દોપહરકો આતે હૈં. આહાહા..! ક્યા કહા?

ગુડ ઔર દૂજ, એક દ્રવ્ય નહીં હૈ, અનંત પરમાણુ હૈં. યહ તો દૃષ્ટાંતમેં આયા. સિદ્ધાંતમેં આત્મા તો એક હી હૈ, એક હી પૂર્ણ હૈ, ઉસમેંસે પૂર્ણતા પ્રગટ હોતી હૈ, સમ્યગ્દર્શન પ્રગટ હોતા હૈ, મુનિપના ઔર કેવલજ્ઞાન ઉસમેંસે હી પ્રગટ હોતે હૈં. દૂસરા કોઈ ઉપાય હૈ નહીં. આહાહા..! દૂસરા દ્રવ્ય હૈ નહીં, ઉસમેં-પ્રકાશમેં તો અનંત દ્રવ્ય હૈં. ઈસમેં તો એક હી દ્રવ્ય હૈ. આહાહા..! અકેલે દ્રવ્યકે આશ્રયસે કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન હોતા હૈ. અકેલે આત્માકે આશ્રયસે કેવલજ્ઞાન ઉત્પન્ન હોતા હૈ. આહાહા..! મનુષ્યપના બિના મોક્ષ હોતા હૈ? વજ્રનારાચ સંહનન બિના કેવલજ્ઞાન હોતા હૈ? ઐસા કુછ લોગ કહતે હૈં. પ્રશ્ન બહુત આતે હૈં. વહ હો ભલે, ઉસસે આત્મામેં લાભ હોતા હૈ ઐસા નહીં. વજ્રનારાચ સંહનન તંદુલ મચ્છકો ભી હોતા હૈ. અંગૂલકા અસંખ્યવાં ભાગ. વજ્રનારાચ. ઔર મરકર સાતવીં નર્કમેં જાતા હૈ. આહાહા..! સુના હૈ? તંદુલ મચ્છ કહતે હૈં. હૈ તો છોટા. તંદુલ તો ચાવલ હૈ, યહ તો બડા હૈ. વહ તો બહુત સૂક્ષ્મ હૈ, અંગૂલકા અસંખ્યવા ભાગ. લેકિન હૈ વજ્રનારાચ સંહનન. તો વહ નર્કમેં જાતા હૈ તો સંહનનકે કારણ નહીં. વૈસે યહાં કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત હોતા હૈ વહ સંહનનકે કારણ નહીં. આહાહા..!

મુમુક્ષુ :- યહ વાણી સુનકર નર્કમેં નહીં જાતા.

ઉત્તર :- સબ આત્મા મોક્ષમેં જાઓ, યહાં તો યહ બાત હૈ, ભાઈ! સબ આત્મા મોક્ષ જાઓ, ... હોગા. દ્રવ્ય સંગ્રહમેં કહા, દુનિયામેં કોઈ ભી દુશ્મન હૈ હી નહીં.

કોઈ વૈરી નહીં હૈ. સબ ભગવાન સાધર્મી હૈં. દ્રવ્યસે, દ્રવ્યસે સાધર્મી હૈં. પર્યાયમેં સ્વતંત્ર હૈં. દ્રવ્ય અંદર ભગવાન હૈ, સબ સાધર્મી હૈં. યહ તો તીન જગહ, પાંચ જગહ કહા હૈ. આહાહા..! એક તો દ્રવ્ય સંગ્રહમેં કહા, પૂર્ણ હો જાઓ. એક, યહાં સમયસારકી ૩૮ ગાથામેં કહા, મૈં ઐસે (લીન હો જાઉં), ઐસે સબ જીવ આ જાઓ. ૩૮ ગાથામેં હૈ. સમયસારકી ૩૮ ગાથા. સબ જીવ આ જાઓ. આહાહા..! ભગવાન! તેરી શક્તિ તો પૂર્ણ હૈ ન, પ્રભુ! પૂર્ણતા હૈ ઉસમેંસે પૂર્ણતા પ્રગટ કરની હૈ ન, નાથ! તો સબ ભગવાન આ જાઓ. લોકાલોક જાનનેમેં આ જાઓ, ઐસા લિખા હૈ. ઔર સમયસારમેં તીન જગહ હૈ. એક બંધ અધિકારમેં આખિરમેં, મોક્ષ અધિકારમેં આખિરમેં ઔર સર્વવિશુદ્ધ અધિકારમેં હૈ. બડી બાત. સર્વ નિર્વિકલ્પો. મન-વચન-કાયા રહિત સબ પૂર્ણ પરમાત્માકો પ્રાપ્ત હોઓ, ઐસી ભાવના કરની ચાહિયે. આહાહા..! બહુત લંબી બાત હૈ. ઉદાસીન હૂં, ભરિતઅવસ્થ હૂં, ભરિતઅવસ્થ-અવસ્થ યાની પૂર્ણ. ઐસા શબ્દ પડા હૈ. ઉદાસીનો અહં, ભરિતોવસ્થ અહં, શુદ્ધો અહં, બુદ્ધો અહં, ઉદાસીનો અહં. ઐસે બહુત શબ્દ હૈં. બંધ અધિકારમેં આખિરમેં, સર્વવિશુદ્ધમેં પૂરા હોતા હૈ વહાં, ઔર મોક્ષ પૂરા હોતા હૈ, વહાં. આહા..! તીન જગહ. સબ જીવ.. ભગવાન! સર્વ જીવ મોક્ષકો પ્રાપ્ત હોઓ. સર્વ જીવ કર્મરહિત હોઓ, સર્વ જીવ આનંદકી પૂર્ણ દશાકો પ્રાપ્ત હોઓ. ઐસી ધર્મીકી ભાવના હૈ. આહાહા..! સમય હો ગયા... (શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)